

Arrest

nr. 219 220 van 29 maart 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. DESGUIN *loco* advocaat S. SAROLEA, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 10 januari 2016 België is binnengekomen, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 15 januari 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Op 11 augustus 2016 werd een voogd aangesteld door de dienst Voogdij van de FOD Justitie.

1.2. Op 19 september 2017 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 19 september 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 15/01/2016

Overdracht CGVS: 29/09/2016

U werd op 25 augustus 2017 van 14.05 uur tot 17.50 uur, gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pasjtoe machtig is. Uw voogd Samuel D'Orazio, en uw advocaat, meester Isabelle Fontignie, waren aanwezig tijdens het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig van het dorp Mia Banda in het district Qarghayi in de provincie Laghman.

De laatste acht maanden voor uw vertrek uit de regio ging u dagelijks naar de madrassa in Mansoor Qala. De taliban kwamen langs in de madrassa en preekten er over jihad. Op een dag namen de taliban uw vrienden E., A. en A. mee voor uw ogen. U ging nog anderhalve maand naar de madrassa, maar kreeg toen te horen dat u de volgende zou zijn. Hierop verbood uw vader u nog langer naar de madrassa te gaan. Nadat u een aantal dagen afwezig was geweest op de madrassa, stuurde de madrassa een aantal studenten naar uw huis om naar u te vragen. De madrassa bleef op die manier berichten zenden aan uw vader. Uw vader zond u hierop naar het huis van uw tante in het dorp Gul Ghondi nabij Darunta. Omdat de madrassa berichten bleef sturen, besloot uw vader dat het beter was u naar het buitenland te zenden.

U heeft Afghanistan verlaten op 25 november 2015. U bent België binnengekomen op 10 oktober 2016 en vroeg vijf dagen later asiel aan.

Uw familie in Mia Banda kende geen problemen na uw vertrek.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw taskara voor.

B. Motivering

U bent er niet in geslaagd het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten, noch heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Mia Banda in het district Qarghayi. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Hoewel u een zekere geografische kennis heeft van de regio, dient te worden gewezen op de hiaten die bestaan in uw kennis.

Zo bent u in staat een vrij gedetailleerde routebeschrijving te geven van uw dorp Mia Banda naar het districtscentrum van Qarghayi (CGVS, p. 7). U vernoemt onder andere de dorpen Gandaghar, Mirak Qala, Belo en Surkhakan. U verwijst naar een plein dat Surkhakan Chawk heet die men tegenkomt voor men de brug bereikt. Na het oversteken van de Surkhakan brug is er Sapokhel, Famain Khail en Mandrawur, waarna u rechts afslaat en de dorpen Shagana, Haji Qala en een schrijn passeert en verder gaat in richting van de twee bruggen die naar het district centrum leiden (p. 7). U geeft verder mee dat er een alternatieve route via Abdul Rahimzai bestaat (p. 7). Het is evenwel heel opmerkelijk dat u erin slaagt een dergelijke routebeschrijving te geven terwijl u evenzeer beweert slechts tweemaal tot het district centrum gereisd te hebben, en dit op de leeftijd van 10 jaar (p. 7). Bovendien zou u deze route tweemaal met de wagen hebben afgelegd, wat uw kennis van de dorpen onderweg nog opmerkelijker maakt. Hiermee geconfronteerd, herhaalt u slechts dat u tweemaal naar het districtscentrum ging. U vertelt verder dat uw vader de eerste keer dat u naar het districtscentrum ging de namen van de plaatsen opsomde. Deze verklaring weet echter niet te overtuigen (CGVS, p. 7). Het gemak waarmee u de dorpen vanaf uw dorp tot het district centrum afratelt, doet dan ook vermoeden dat uw kennis ingestudeerd is.

Ook is het opmerkelijk dat u vermeldt dat u het dorp Surkhakan zou passeren op weg naar het district centrum. U vermeldt tevens een plein in Surkhakan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat het dorp Surkhakan zich een tweetal kilometer verder dan de brug bevindt. Dat u het dorp Surkhakan dus zou gezien hebben op weg naar het districtshuis is weinig aannemelijk. Dat u het dorp vermeldt en zelfs aangeeft dat u een chawk/plein passeerde in het dorp, doet dan ook vermoeden dat uw verklaringen hieromtrent niet uit eigen ervaring voortkomen en louter ingestudeerde kennis betreffen.

Hieraan dient te worden toegevoegd dat het opmerkelijk is dat u met een dergelijk gemak omliggende dorpen opsomt, maar niet bekend bent met het dorp Kajura/Kachor. Gevraagd naar Kajura/Kachor, zegt u dat het een boom betreft die dadels geeft. Gevraagd of het ook de naam is van een dorp, stelt u dat u niet hoorde van een dorp met die naam. Gevraagd of er een plaats is waar veel zo'n bomen staan, stelt u dat er voorheen veel zo'n bomen waren nabij de rivier (CGVS, p. 11). Het dorp Kajura/Kachor bevindt zich in werkelijkheid ten zuiden van de grote weg, ter hoogte van Mirak Qala, een dorp dat u wel spontaan noemt als nabijgelegen dorp. Deze bevinding doet verdere twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst.

Ook kunnen uw verklaringen over overstromingen in de regio niet overtuigen. Gevraagd naar overstromingen in uw regio, stelt u dat er elk jaar overstromingen zijn en dat Amin Abad erdoor getroffen werd (CGVS, p. 9). Gevraagd naar schade in uw dorp Mia Banda, stelt u dat uw dorp zich op een berg bevindt en de vloed niet tot daar kan komen. Hierover dient gezegd dat uit satellietbeelden en kaarten van uw regio blijkt dat uw dorp zich op de vlakte tussen de rivier en de grote weg bevindt. Dat uw dorp op een heuvel of berg zou gesitueerd zijn, houdt bijgevolg geen steek. Uw uitspraken hieromtrent ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.

Het is verder merkaardig dat u niet lijkt te weten dat er zich in de regio Kas Aziz Khan veel families die teruggekeerd zijn uit Pakistan vestigden vanaf 2002. Wanneer u initieel gevraagd wordt naar welke mensen er in uw regio wonen, stelt u slechts dat het mensen zijn die van de regio afkomstig zijn (p. 8). Gevraagd of er zich ook mensen van elders vestigen, haalt u aan dat kennissen op bezoek komen of er misschien een huiskopen. Specifiek gevraagd naar Afghanen die zich in de regio vestigen na een verblijf in Pakistan, geeft u slechts aan hier niet van bewust te zijn (CGVS, p. 8). Gevraagd of u dan niet op de hoogte bent van het feit dat er veel teruggekeerde families en personen uit Pakistan in Kas Aziz Khan wonen, stelt u dat er af ten toe een familie terugkeerde maar dat u er niet veel zag. Daarop wordt u gevraagd of u weet waar teruggekeerde personen en families wonen in uw regio, geeft u aan dat ze teruggingen naar de dorpen zoals Mansoor Qala of Ghandaghar (p. 8). Uw uitspraken hieromtrent zijn opmerkelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat er in Kas Aziz Khan, de regio waarvan u afkomstig bent, ongeveer 1700 families wonen waarvan 655 families teruggekeerd zijn van Pakistan. Ook zou er aan ongeveer 500 families daarvan landen zijn toebedeeld. Verder blijkt uit deze informatie voorhanden dat vervolgens heel wat projecten op poten werden gesteld om de levensomstandigheden in de regio te verbeteren, zoals extra watervoorzieningen en onderwijsmogelijkheden. Verder werden vijftig zonnepanelen verdeeld en werden micro hydro krachtcentrales gebouwd in de dorpen Mullah Sahib, Kajura en Feroz Abad – een dorp dat u zelf ook vermeldde als naburig aan uw eigen dorp Mia Banda. Dat de aanwezigheid van zoveel teruggekeerde families uit Pakistan u onbekend zou zijn, ondergraaft uw voorgehouden herkomst uit deze regio. Ook uw kennis van incidenten in uw regio roept, zelfs gezien uw leeftijd, bijkomende vragen op. Zo is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van een wegblokkade die monsterfiles veroorzaakte in het district Qargayi in 2013 (CGVS, p. 9-10).

Dat jaar veroorzaakten hevige regens een landslide waardoor de Darunta-tunnel ten minste twee dagen ontoegankelijk werd met duizenden stilstaande wagens aan beide zijden van de tunnel als gevolg. Dat u hier niets over weet en hier niets over kan vertellen, zelfs wanneer er uitdrukkelijk naar gevraagd wordt, is opmerkelijk. Zeker gezien u eerder al aangaf dat uw tante in de regio van Darunta woont en gezien uw dorp vlakbij de weg ligt die Darunta en Surkhakan verbindt.

Voorts is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van een grootschalig incident op de Amerikaanse basis in uw district. U kan weliswaar aangeven dat er voorheen Amerikanen aanwezig waren in uw regio en dat zij hun basis hadden in de Gamberi-woestijn. U voegt zelfs toe dat hun basis zichtbaar was vanuit uw dorp (CGVS, p. 12). Het is dan ook bevreemdend dat u geen kennis heeft van incidenten die zich op of nabij de basis hebben voorgedaan. U vermeldt wel dat de Amerikanen vanuit vliegtuigen schoten op de taliban in de bergen, maar weet dan weer niet dat er bij een incident in 2011 negen soldaten omkwamen. In dat jaar vond een zelfmoordaanslag plaats net buiten de militaire basis, daarbij kwamen vijf NAVO soldaten en vier Afghaanse soldaten om. Dat u hier geen weet van heeft, terwijl u wel beweerd dat de basis zichtbaar is vanuit uw dorp, plaatst de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst verder op de helling.

Verder kan ook uw kennis van prominenten in de regio niet overtuigen. U slaagt er evenwel in de zittende en voormalige gouverneur van Laghman te noemen, maar komt niet verder dan deze twee namen. Gevraagd wie Atiqullah Abdul Rahimzai is, zegt u vaagweg dat u van hem hoorde (CGVS, p. 10). Vervolgens gevraagd wat u hoorde over hem, antwoordt u ontwijkend dat u veel namen hoorde (CGVS, p. 10). Atiqullah Abdul Rahimzai werd geboren in Qarghayi en was een jihadi commandant die vocht tegen de Russen. Hij zetelt in de provinciale raad van Laghman sinds 2010. Hij diende tevens als districtschef van Qarghayi onder de eerste presidentstermijn van Karzai. Bovendien blijkt uit de resultaten van de Independent Election Commission (EIC) dat Rahmizai een van de populairste kandidaten was in het stembureau van de Gul Pacha Ulfat School in uw regio van Kas Aziz Khan en de populairste kandidaat in het stembureau van een ander dorp in uw regio Dara Ghar. Dat u niets over deze man kwijt kan en enkel vaagweg kan aangeven van hem gehoord te hebben, mag dan ook verbazen.

Ook is het opmerkelijk dat u niet weet dat er een universiteit is in Darunta. Nochtans geeft u aan dat uw tante in Darunta woonde, en dat u daar tevens tien dagen verbleef voor u Afghanistan verliet. De Nangarhar Islamic University is de tweede grootste van het land. Dat u niet zou weten dat deze in Darunta gelegen is doet twijfels rijzen.

Tenslotte dient te worden gewezen op uw beknopte verklaringen over uw reisweg uit Afghanistan. Vooreerst geeft u aan vertrokken te zijn Darunta waar uw tante woonde (CGVS, p. 4 en 19). Gevraagd hoe u vandaar naar Kaboel reisde, stelt u dat ze u meenamen in de auto en dat u rond de middag in Kaboel aankwam (CGVS, p. 19). Gevraagd naar meer details over deze autoriteit, bijvoorbeeld wat u zag of welke plaatsen u door reisde, stelt u dat u daar niets over weet. Dit is opmerkelijk, gezien u vanaf Darunta langs uw eigen dorp moet passeren om naar Kaboel te reizen. Dat u simpelweg aangeeft hier niets meer over te weten, toont opnieuw een gebrek aan doorleefdheid in uw verklaringen. U heeft verder ook geen idee hoe uw vader het geld voor uw reis bijeen kreeg. U geeft enkel aan hier niet naar gevraagd te hebben. U geeft aan dat hij misschien iets leende (CGVS, p. 20).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Mia Banda in het district Qarghayi in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in het dorp Mia Banda heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in dit dorp en die regio hebben voorgedaan.

Het document dat u voorlegt ter staving van uw asielaanvraag is niet in staat bovenstaande bevindingen te wijzigen. Uw taskara betreft namelijk een kopie waarvan onmogelijk de authenticiteit kan worden nagegaan.

Bovendien wordt niet Mia Banda, maar het dorp Amin Abad vermeldt op de taskara die u voorlegt. Uit uw verklaringen blijkt nochtans dat Amin Abad een ander dorp betreft, dat gelegen is op een andere plaats dan Mia Banda (CGVS, p. 9). Dat dit dorp staat opgegeven op uw taskara doet dan ook twijfels reizen over de authenticiteit van het document.

Uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) blijkt verder dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw herkomst te herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf (CGVS, p. 2). Er werd tevens beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2). In het midden van het gehoor werd u geconfronteerd met de twijfels die bestaan omtrent uw voorgehouden herkomst. U zegt hierop slechts dat u steeds in uw regio woonde en de waarheid verteld heeft (CGVS, p. 13). Gewezen op de verschillende argumenten om uw voorgehouden herkomst in twijfel te trekken, geeft u aan dat u vertelde wat u wist (CGVS, p. 13). Op het einde van het gehoor wordt u een tweede maal gewezen op de twijfels die bestaan over uw voorgehouden herkomst en uw medewerkingsplicht in de procedure. U houdt echter vol dat u de waarheid verteld heeft (CGVS, p. 20).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een

gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een enig middel aan als volgt:

“Het enige middel wordt genomen uit de schending van:

- Artikel 1, A, §2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;
- Artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- Artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna ‘Vreemdelingenwet’);
- Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;
- Het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen;
- Het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;”.

Na een bespreking van de aangehaalde normen stelt verzoeker het volgende:

“Verwerende partij weigert verzoeker als vluchteling te erkennen omdat ze geen geloof hecht aan zijn verblijf in het dorp Mia Banda in het district Qarghayi.

De motivering van de bestreden beslissing is dat er hiaten en valse verklaringen in zijn asielrelaas zouden bestaan, die zijn geloofwaardigheid zouden ondermijnen.

Dit is echter het gevolg van een beoordelingsfout en een gebrek aan zorgvuldigheid. De aangehaalde verklaringen en hiaten zijn hetzij onbestaand, hetzij van gering belang.

Verzoeker is een vluchteling en heeft nood aan bescherming in België.

1. In hoofdordre vraagt verzoeker de hoedanigheid van vluchteling hem wordt erkend. op basis van de schending van artikels 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet. In geval van terugkeer naar Afghanistan zou verzoeker er een reëel risico lopen op ernstige schade.

2. In ondergeschikte orde vraagt verzoeker dat de subsidiaire beschermingsstatus hem wordt toegekend. op basis van de schending van artikels 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet. en op basis van de schending van artikel 3 EVRM. aangezien de bestreden beslissing niet heeft nagegaan of verzoeker een reëel risico loopt op ernstige schade (dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het asielrelaas) in geval van terugkeer naar Afghanistan.

3. In meer ondergeschikte orde vraagt verzoeker dat de bestreden beslissing venietigd wordt. op basis van de schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. aangezien verzoeker afkomstig is uit het dorp Mia Banda en bijgevolg dat zijn asielrelaas opnieuw geanalyseerd moet worden door verwerende partij.

1. De vluchtelingenstatus

De bestreden beslissing komt tot de conclusie dat er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde plaats van herkomst van verzoeker (dorp Mia Banda) en a fortiori aan het asielrelaas van verzoeker. Bijgevolg komt de bestreden beslissing dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 VW kan worden erkend.

Ten eerste stelt de bestreden beslissing vast dat het opmerkelijk is dat verzoeker erin slaagt een gedetailleerde routebeschrijving te geven van zijn dorp Mia Banda naar het district centrum van Garghayi terwijl hij beweert slechts tweemaal tot het district centrum gereisd te hebben op de leeftijd van 10 jaar. Verder stelt de bestreden beslissing vast dat het nog opmerkelijk is dat verzoeker vermeldt dat hij het dorp 'Surkhakan' zou passeren op weg naar het district centrum, terwijl dat dorp zich een tweetal kilometer verder bevindt.

Bijgevolg vermoedt de bestreden beslissing dat verzoekers kennis van de regio ingestudeerd is (bestreden beslissing, bd. 2).

Hoewel verzoekende partij erkent dat een dergelijke routebeschrijving indrukwekkend is voor een jongen van 10 jaar, moet er herrinerd worden dat verzoeker bijna nooit buiten zijn dorp kwam. Verzoeker bleef inderdaad "vooral in zijn eigen dorp" (Gehoorverslag, bd. 7). Voor de rest ging zijn vader altijd alleen (Gehoorverslag, bd. 7). In een dergelijke context kan worden verstaan dat een jongen van 10 jaar alles over zijn rit heeft willen onthouden. Zo'n moment was heel markant voor hem.

Voorts, het feit dat hij een fout in zijn beschrijving deed en het dorp Surkhanan op de weg naar het district centrum situeerde is totaal coherent met het feit dat hij enkel tweemaal naar dat district centrum is gegaan en dus niet alles goed heeft kunnen onthouden. Zou hij helemaal geen fout hebben gemaakt, zou verwerende partij dit nog opmerkelijker hebben gevonden.

Bovendien moet er worden gemerkt dat verzoeker erin slaagt veel informatie over zijn dorp en regio te geven tijdens zijn gehoor op het CGVS. Bijvoorbeeld kan hij heel goed de route beschrijven van zijn huis tot de madrassa: hij geeft trouwens uitleggingen gegeven over de twee verschillende wegen die naar daar brengen (Gehoorverslag, bd. 5-6). Hij kan ook de tijd van de rit goed schatten (Gehoorverslag, bd. 6). Verder kan hij nog details over scholen in de regio geven ("er is ene jongensschool in Feroz Abad" zie Gehoorverslag, bd. 6). Hij slaagt er ook in om het irrigeren van de velden van zijn vader goed te beschrijven (Gehoorverslag, bd. 6-7). Hij slaagt er nog in om over de grote weg tussen Darunta/Nangarhar en Kabul/Surobi details te geven en kent algemene informatie over de regio (Gehoorverslag, bd. 8).

Deze belangrijke elementen (i.e. elementen die het asielrelaas van verzoeker staven) werden niet in acht genomen door de bestreden beslissing. Daardoor heeft verwerende partij zijn zorgvuldigheids- en motiveringsplichten geschonden.

Ten tweede vindt de bestreden beslissing nog opmerkelijk dat verzoeker met een dergelijk gemak omliggende dorpen opsomt maar niet bekend is met het dorp 'Kajura/Kachor' dat ter hoogte van Mirak Qala is, wat volgens de bestreden beslissing verdere twijfels doet rijzen over verzoekers voorgehouden herkomst (bestreden beslissing, bd. 2).

Hoewel verzoeker de naam van het dorp 'Kajura' inderdaad niet kent, kent hij wel de naam van het dorp 'Kachor'. Verwerende partij heeft echter enkel gevraagd of verzoeker Kajura kent (zie haar vraag "Kajura?" Gehoorverslag, bd. 11). De naam van het dorp Kachor was nooit vermeld door verwerende partij.

Trouwens is het dorp beter gekend onder de naam 'Kachor' (dan Kajura). Dit is bevestigd door de door verwerende partij neergelegde kaarten: ze verwijzen bijna altijd naar de naam 'Kachor Kalay' en niet naar 'Kajura Kalay' (zie het administratief dossier neergelegd door verwerende partij).

Door geen precieze vraag te hebben gesteld aan verzoeker, door zich op eigen veronderstellingen te baseren en door te snelle conclusies te trekken, heeft verwerende partij haar zorgvuldigheids- en motiveringsplichten miskend en is de motivering van de bestreden beslissing het gevolg van een beoordelingsfout.

A contrario, door heel veel omliggende dorpen te kunnen opsommen bewijst verzoeker weer zijn kennis van zijn regio van herkomst.

Voor deze redenen moet verzoeker als vluchteling worden herkend, of moet de bestreden beslissing ten minste vernietigd worden.

Ten derde stelt de bestreden beslissing vast dat satellietbeelden en kaarten van verzoekers regio blijken te tonen dat het dorp Mia Banda zich niet op een heuvel of berg bevindt, wat volgens de bestreden beslissing tegenstrijdigheid is met verzoekers eigen verklaringen. Op deze basis hecht verwerende partij geen geloof aan verzoekers verblijf in het dorp Mia Banda (bestreden beslissing, bd. 2).

Verzoeker heeft inderdaad gedurende zijn interview gezegd dat het dorp op een berg was gesitueerd en dat het, op die manier, geen schade onderging die geleden was door de jarelijkse overstromingen (Gehoorverslag, bd. 9).

Na zijn gehoor op het CGVS bevestigt verzoeker zijn woorden: Mia Banda onderging geen schade door de overstromingen in de regio omdat het dorp verhoogd is.

Het feit dat het dorp Mia Banda geen schade onderging door de overstromingen is per se niet in vraag gesteld door verwerende partij. De bestreden beslissing stelt enkel vast dat het dorp zich op de vlakte tussen de rivier en de grote weg bevindt, wat niet tegenstrijdig is met verzoekers verklaringen. Dit maakt niet onmogelijk dat Mia Banda verhoogd is en daardoor aan overstromingen kan ontsnappen.

Verwerende partij heeft haar motiveringsplicht miskend.

Ten vierde stelt de bestreden beslissing vast dat het opmerkelijk is dat verzoeker geen weet heeft van een wegblokkade die monster files veroorzaakte in het district Qargayi in 2013 (bestreden beslissing, bd. 2-3). De bestreden beslissing maakt nog hetzelfde opmerking wat betreft een grootschalig incident op de Amerikaanse basis in verzoekers district in 2011 (bestreden beslissing, bd. 3).

Hoewel verzoeker zich niet veel kon herrineren over die twee incidenten gedurende zijn gehoor op het CGVS, is dit zonder twijfel het gevolg van zijn jonge leeftijd. Inderdaad, verzoeker was 13 jaar toen de monsterfiles gebeurde en 11 toen de grootschalig incident op de Amerikaanse basis gebeurde.

Verwerende partij verwacht dus hier van verzoeker dat hij deze twee incidenten zou moeten weten, zelfs gezien zijn jonge leeftijd, terwijl verwerende partij verzoeker in eerste instantie niet kan geloven over de routebeschrijving (zie supra, verzoekschrift p. 8) omdat hij enkel 10 was.

Ofwel was verzoeker te jong om zich feiten te kunnen herrineren, ofwel niet. Maar tegelijkertijd beiden standpunten innemen is tegenstrijdig.

In dergelijke omstandigheden is het moeilijk voor verzoekende partij om de motivering van de bestreden beslissing te begrijpen.

De motiveringsplichten werden door verwerende partij geschonden.

Ten vijfde stelt de bestreden beslissing vast dat verzoekers kennis van prominenten in de regio niet overtuigt aangezien hij niets weet van Atiqullah Abdul Rahimzai, een belangrijke persoon van het land.

Hoewel verzoeker de functie van Atiqullah Abdul Rahimzai niet weet, heeft verwerende partij hier echt hoge verwachtingen geplaatst ten opzichte van verzoeker. Ze blijkt te vergeten dat verzoeker pas 15 jaar was toen hij zijn land moest verlaten, en dat van hem niet kan worden verwachten om alle prominenten van zijn regio te kennen.

De verwachtingen van verwerende partij zijn dus blijkbaar zeer hoog ten aanzien van verzoeker, aangezien verzoeker wel de namen van de zittende en voormalige gouverneur van Laghman kon noemen, alsook details kon geven over Gui Pacha Ulfat (Gehoorverslag, bd. 10).

Deze elementen werden in de motivatie van de bestreden beslissing niet in acht genomen. De motivatie is echter gestereotypeerd. Er wordt verwacht en vastgesteld dat sinds Atiqullah Abdul Rahimzai iemand belangrijk was, verzoeker op de hoogte moet zijn van zijn functies. Alhoewel verzoeker zeker minimum informatie over belangrijke figuren van zijn land moet weten (zoals over gouverneurs van Laghman en een bekende dichter; zie Gehoorverslag, bd. 10), kan bestreden beslissing niet zomaar verwachten dat verzoeker alle figuren van zijn regio zou moeten kennen, zelfs zouden die figuren belangrijk zijn.

Ten zesde stelt bestreden beslissing dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet weet dat er een universiteit in Darunta is, aangezien hij in Gui Ghundi gedurende tien dagen verbleef voor zijn vertrek.

Hoewel verzoeker dichtbij Darunta is geweest gedurende tien dagen (bij zijn moederlijke tante), is hij bijna niet buiten haar huis gekomen. Dit verklaart waarom verzoeker niet weet dat er een universiteit is in Darunta.

Had verwerende partij meer vragen gesteld over verzoekers verblijf bij zijn tante, zou verwerende partij hebben geweten dat verzoeker bijna nooit buiten kwam. Haar tante was bang dat er iets zou gebeuren: verzoeker was dus niet toegelaten om naar buiten te gaan.

Verwerende partij heeft dus geen vraag gesteld ondanks het feit dat verzoeker elementen naar voor had gebracht die bijkomende vragen konden oproepen : "Ik verliet mijn dorp een aantal dagen voor mijn vertrek, en ik ging naar mijn moederlijke tante haar huis, daar bleef ik enkele dagen. vandaar ging ik naar Kabul (Gehoorverslag, bd. 4; eigen onderstreping); "Ik ging niet naar Darunta bazaar, (Gehoorverslag, bd. 8; eigen onderstreping); "Ik ging eenmaal naar het huis van mijn tante" (Gehoorverslag, bd. 9; eigen onderstreping). Verwerende partij had bijvoorbeeld kunnen vragen wat verzoeker allemaal daar deed.

Bovendien, wat betreft universiteiten op zich, heeft verzoeker wel duidelijk gemaakt dat hij daarin niet geïnteresseerd was. Hij verklaarde : "Ik ging niet naar school en was niet geïnteresseerd om te kijken naar universiteiten" (Gehoorverslag, bd. 13). Dit is ook een logische reden om niet te weten waar de tweede grootste universiteit van het land zich bevindt.

Verwerende partij heeft die elementen niet in acht genomen om de motivering van de bestreden beslissing te nemen. Daardoor heeft ze haar zorgvuldigheids- en motiveringsplichten geschonden. Verwerende partij heeft ook haar medewerkingsplicht miskend door niet alle relevanten vragen te stellen aan verzoeker en door toch informatie te gebruiken tegen hem.

Voor al die redenen en gezien verzoekende partij heeft aangetoond dat verzoeker wel afkomstig is van Mia Banda en daar zijn hele leven heeft gemaakt, dient er geloof te worden gehecht aan verzoekers asielrelaas (dat er onlosmakelijk mee verbonden is), en dient verzoeker als vluchteling te worden erkend op basis van artikel 48/3 VV.

Zou de hoedanigheid van vluchteling niet toegekend worden aan verzoeker, dan dient hij wel de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend (punt 2, infra), of dient de bestreden beslissing ten minste venietigd te worden verklaard (punt 3, infra).

2. De subsidiaire bescherming

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde plaats van herkomst van verzoeker (dorp Mia Banda) en/of zijn feitelijke herkomst uit Afghanistan, komt de bestreden beslissing a fortiori t t de conclusie dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 VW.

Verzoeker vraagt dat de subsidiaire beschermingsstatus hem wordt toegekend, op basis van de schending van artikels 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, en op basis van de schending van artikel 3 EVRM, aangezien de bestreden bestreden beslissing heeft niet nagegaan of verzoeker een reeel risico loopt op ernstige schade (dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het asielrelaas) in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Zou de subsidiaire bescherming niet toegekend worden aan verzoeker ondanks het feit dat werd aangetoond dat Mia Banda verzoekers plaats van herkomst is (supra), dient de bestreden beslissing ten minste venietigd te worden verklaard.

3. Vernietiging van de bestreden beslissing

Op basis van alle bovenvermelde elementen moet de bestreden beslissing vernietigd verklaard worden. Verwerende partij heeft duidelijk haar zorgvuldigs- en medewerkingsplichten niet vervuld en heeft vervolgens haar motiveringsplicht ook geschonden. Bijgevolg dient verzoekers asielrelaas opnieuw geanalyseerd te worden door verwerende partij."

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker de beslissing tot leeftijdsbepaling neer. Dit document bevond zich al in het administratief dossier (Dossier overgemaakt aan CGVS, stuk 21).

2.1.3. In een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting voegt verzoeker nog foto's van volgende documenten:

- Betalingsbewijs van het kadaster van verzoekers huis in Mia Bunda;
- Taskara van verzoekers vader;
- Kadaster van verzoekers huis in Mia Bunda;
- Taskara van verzoekers grootvader.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting hierover, laat op zich niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de weigering van de vluchtelingenstatus betreft, merkt de Raad op dat verzoekers voorgehouden geboorteplaats verschilt naargelang er wordt gekeken naar verzoekers verklaringen bij aanvang van de procedure, zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en de geboorteplaats die wordt vermeld op de kopie van zijn taskara (Documenten, stuk 23).

De kopie van verzoekers taskara wordt voorafgaand besproken aan de hand van verzoekers verschillende verklaringen waarom hij slechts een kopie kon voorleggen op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud.

Bij aanvang van de procedure stelde verzoeker dat hij zijn originele taskara bij zich had toen hij uit Afghanistan vertrok, maar dat hij deze had verloren in het eerste land waarlangs hij Europa is binnengekomen (DVZ-verklaring, stuk 21, p. 9 en 11). In de vragenlijst die verzoeker als Afghaanse niet-begeleide minderjarige heeft ingediend, vermeldde verzoeker dat zijn taskara werd weggenomen bij zijn vader (Vragenlijst vertaling, stuk 10, p. 10). Tijdens het persoonlijk onderhoud stelde verzoeker opnieuw dat hij zijn originele taskara heeft verloren in Bulgarije (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 3).

Wat de inhoud van de kopie van de taskara betreft, merkt de Raad nog eerst op dat deze vermeldt dat verzoeker student was. Deze vermelding klemt met verzoekers voorgehouden profiel van analfabeet die enkel de laatste acht maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan naar de madrassa zou zijn geweest (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 5 en 14). Verder, in het kader van een onderzoek naar de geboorteplaats van verzoeker, antwoordde hij op de vraag waar precies hij werd geboren dat het Mia Banda was (*Ibid.*, p. 3). De bestreden beslissing merkt hierbij overigens terecht op dat de taskara niet verwijst naar Mia Banda, wel naar Amin Abad, een dorp waarvan verzoeker duidelijk aangaf dat het niet overeenkomt met Mia Banda (*Ibid.*, p. 4 en 9). En deze stelling is dan weer tegenstrijdig met verzoekers verklaringen in de vragenlijst dat Mia Banda en Amin Abad hetzelfde zouden zijn (Vragenlijst vertaling, stuk 10, p. 2-3). Het is bovendien nogmaals verschillend met de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd bij aanvang van de procedure, toen hij als geboortedorp Kas Aziz Khan vermeldde en niet Mia Banda of Amin Abad (Bijlage 26, stuk 22; DVZ-verklaring, stuk 21).

Artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet schrijft voor dat verzoeker alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk moet aanbrengen, waaronder zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Het ontbreken van bepaalde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van verzoekers relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, merkt de Raad op dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen en voorgelegde taskara – die gegevens bevat die niet corresponderen met verzoekers verklaringen – een gebrek aan bewijs omtrent verzoekers identiteit is. Deze elementen vormen dus een negatieve indicatie voor de gehele geloofwaardigheid van het relaas, aangezien hiervoor geen bevredigende verklaring bestaat.

Wat de indrukwekkende routebeschrijving van verzoekers geboortedorp naar het districtscentrum in Qarghayi betreft, stelt verzoeker dat hij als tienjarige jongen alles over die autorit heeft willen onthouden en zo'n moment heel markant is. Het staat echter in schril contrast met de verklaringen die verzoeker kon afleggen over zijn reisweg in Afghanistan bij zijn vertrek uit het land. Tot vier keer werd verzoeker een kans gegeven om te vertellen hoe en langs welke plaatsen hij reisde, waarop verzoeker slechts kon aangeven dat hij 's middags werd opgepikt met de auto en via Darunta, Kabul en Nimroz reed, maar verder geen enkele herinnering had aan plaatsen die hij passeerde (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 19). Het argument dat verzoeker veronderstelt dat het nog veel vreemder zou zijn indien verzoeker geen enkele fout maakte, en dit door de commissaris-generaal nog opmerkelijker zou zijn bevonden, is een bizarre hypothese. Maar het argument doet bovenal geen afbreuk aan het gegeven dat verzoeker een reisweg aangeeft die niet strookt met de objectieve informatie over de plaats waar verzoeker de rivier moet hebben overgestoken. Bovendien merkt de Raad bijkomend op dat de dorpen in een onlogische volgorde worden gegeven, wanneer rekening wordt gehouden dat verzoeker eerst Mansoor Qala opnoemt, wat de verkeerde richting uitgaat ten opzichte van Mia Banda en de overige plaatsen die verzoeker opnoemt en die kunnen worden teruggevonden op de wegenkaart (Landeninformatie, stuk 24, nr. 2).

Dan somt verzoeker als eerste plaats na de brug Agher Abad op, wat volgens de kaarten eigenlijk de laatste plaats is alvorens Qarghayi te bereiken. Echter volgens verzoeker volgen na Agher Abad nog verschillende andere plaatsen, namelijk Sapokhel, Famain Khail en Mandrawur, als laatste, terwijl Agher Abad dichterbij Qarghayi ligt dan Mandrawur (*Ibid.*). Tot slot, is verzoekers uitleg dat hij de naam van het dorp "Kajura" niet kent, maar het wel zou hebben herkend onder de naam "Kachor", een *post factum* bewering die niet wordt aanvaard. Indien verzoeker sinds zijn geboorte in Mia Banda zou hebben gewoond, dan kan van hem worden verwacht dat hij het zeer nabijgelegen dorp in een van de benamingen kent, zeker wanneer er naar wordt gevraagd als dorp.

Het bevroegde dorp bevindt zich ten zuiden van de grote weg, ter hoogte van Mirak Qala en dit laatste dorp noemt verzoeker wel spontaan als nabijgelegen dorp.

Verzoekers kennis van zijn regio waarnaar hij nog verwijst in het verzoekschrift, laat niet toe om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen. De bestreden beslissing wordt dan ook bevestigd waar deze ingaat op de frappante hiaten in verzoekers geografische kennis:

“Hoewel u een zekere geografische kennis heeft van de regio, dient te worden gewezen op de hiaten die bestaan in uw kennis. Zo bent u in staat een vrij gedetailleerde routebeschrijving te geven van uw dorp Mia Banda naar het districtscentrum van Qarghayi (CGVS, p. 7). U vernoemt onder andere de dorpen Gandaghar, Mirak Qala, Belo en Surkhakan. U verwijst naar een plein dat Surkhakan Chawk heet die men tegenkomt voor men de brug bereikt. Na het oversteken van de Surkhakan brug is er Sapokhel, Famain Khail en Mandrawur, waarna u rechts afslaat en de dorpen Shagana, Haji Qala en een schrijn passeert en verder gaat in richting van de twee bruggen die naar het district centrum leiden (p. 7). U geeft verder mee dat er een alternatieve route via Abdul Rahimzai bestaat (p. 7). Het is evenwel heel opmerkelijk dat u erin slaagt een dergelijke routebeschrijving te geven terwijl u evenzeer beweert slechts tweemaal tot het district centrum gereisd te hebben, en dit op de leeftijd van 10 jaar (p. 7). Bovendien zou u deze route tweemaal met de wagen hebben afgelegd, wat uw kennis van de dorpen onderweg nog opmerkelijker maakt. Hiermee geconfronteerd, herhaalt u slechts dat u tweemaal naar het districtscentrum ging. U vertelt verder dat uw vader de eerste keer dat u naar het districtscentrum ging de namen van de plaatsen opsomde. Deze verklaring weet echter niet te overtuigen (CGVS, p. 7). Het gemak waarmee u de dorpen vanaf uw dorp tot het district centrum afratelt, doet dan ook vermoeden dat uw kennis ingestudeerd is.

Ook is het opmerkelijk dat u vermeldt dat u het dorp Surkhakan zou passeren op weg naar het district centrum. U vermeldt tevens een plein in Surkhakan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat het dorp Surkhakan zich een tweetal kilometer verder dan de brug bevindt. Dat u het dorp Surkhakan dus zou gezien hebben op weg naar het districtshuis is weinig aannemelijk. Dat u het dorp vermeldt en zelfs aangeeft dat u een chawk/plein passeerde in het dorp, doet dan ook vermoeden dat uw verklaringen hieromtrent niet uit eigen ervaring voortkomen en louter ingestudeerde kennis betreffen.

Hieraan dient te worden toegevoegd dat het opmerkelijk is dat u met een dergelijk gemak omliggende dorpen opsomt, maar niet bekend bent met het dorp Kajura/Kachor. Gevraagd naar Kajura/Kachor, zegt u dat het een boom betreft die dadels geeft. Gevraagd of het ook de naam is van een dorp, stelt u dat u niet hoorde van een dorp met die naam. Gevraagd of er een plaats is waar veel zo'n bomen staan, stelt u dat er voorheen veel zo'n bomen waren nabij de rivier (CGVS, p. 11). Het dorp Kajura/Kachor bevindt zich in werkelijkheid ten zuiden van de grote weg, ter hoogte van Mirak Qala, een dorp dat u wel spontaan noemt als nabijgelegen dorp. Deze bevinding doet verdere twijfels rijzen over uw voorgehouden herkomst.”

Waar verzoeker tracht om zijn verklaring dat zijn geboortedorp Mia Banda niet op een berg gelegen is, zodat het niet te kampen had met jaarlijkse overstromingen, te minimaliseren, verwijst de Raad bovenal naar het feit dat verzoeker toen verklaarde dat er wel jaarlijkse overstromingen waren in Amin Abad (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 9). De tegenstrijdige verklaringen over het feit of dit al dan niet hetzelfde (geboorte)dorp is, werden hierboven al opgemerkt. Ook blijkt verzoeker uitdrukkelijk te hebben gezegd dat zijn geboortedorp zich “op de berg” bevindt, wat uit de bijgevoegde kaarten niet blijkt (Landeninformatie, stuk 24, nr. 9). Verzoeker heeft niet verklaard dat zijn dorp verhoogd is en daardoor beschermd was tegen de jaarlijkse overstromingen, zodat de bestreden beslissing op goede gronden oordeelde:

“Ook kunnen uw verklaringen over overstromingen in de regio niet overtuigen. Gevraagd naar overstromingen in uw regio, stelt u dat er elk jaar overstromingen zijn en dat Amin Abad erdoor getroffen werd (CGVS, p. 9).

Gevraagd naar schade in uw dorp Mia Banda, stelt u dat uw dorp zich op een berg bevindt en de vloed niet tot daar kan komen. Hierover dient gezegd dat uit satellietbeelden en kaarten van uw regio blijkt dat uw dorp zich op de vlakte tussen de rivier en de grote weg bevindt. Dat uw dorp op een heuvel of berg zou gesitueerd zijn, houdt bijgevolg geen steek. Uw uitspraken hieromtrent ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst.”

De motivering dat verzoeker geheel onbekend is met “Kaz Aziz Khan township”, wordt door verzoeker niet in twijfel getrokken. Ook dit element is correct, pertinent en vindt steun in het administratief dossier, zodat dit wordt overgenomen:

“Het is verder merkaardig dat u niet lijkt te weten dat er zich in de regio Kas Aziz Khan veel families die teruggekeerd zijn uit Pakistan vestigden vanaf 2002. Wanneer u initieel gevraagd wordt naar welke mensen er in uw regio wonen, stelt u slechts dat het mensen zijn die van de regio afkomstig zijn (p. 8). Gevraagd of er zich ook mensen van elders vestigen, haalt u aan dat kennissen op bezoek komen of er misschien een huiskopen. Specifiek gevraagd naar Afghanen die zich in de regio vestigen na een verblijf in Pakistan, geeft u slechts aan hier niet van bewust te zijn (CGVS, p. 8). Gevraagd of u dan niet op de hoogte bent van het feit dat er veel teruggekeerde families en personen uit Pakistan in Kas Aziz Khan wonen, stelt u dat er af ten toe een familie terugkeerde maar dat u er niet veel zag. Daarop wordt u gevraagd of u weet waar teruggekeerde personen en families wonen in uw regio, geeft u aan dat ze teruggingen naar de dorpen zoals Mansoor Qala of Ghandaghar (p. 8). Uw uitspraken hieromtrent zijn opmerkelijk. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt immers dat er in Kaz Aziz Khan, de regio waarvan u afkomstig bent, ongeveer 1700 families wonen waarvan 655 families teruggekeerd zijn van Pakistan. Ook zou er aan ongeveer 500 families daarvan landen zijn toebedeeld. Verder blijkt uit deze informatie voorhanden dat vervolgens heel wat projecten op poten werden gesteld om de levensomstandigheden in de regio te verbeteren, zoals extra watervoorzieningen en onderwijsmogelijkheden. Verder werden vijftig zonnepanelen verdeeld en werden micro hydro krachtcentrales gebouwd in de dorpen Mullah Sahib, Kajura en Feroz Abad – een dorp dat u zelf ook vermeldde als naburig aan uw eigen dorp Mia Banda. Dat de aanwezigheid van zoveel teruggekeerde families uit Pakistan u onbekend zou zijn, ondergraaft uw voorgehouden herkomst uit deze regio.”

Verzoeker wordt niet bijgetreden dat het tegenstrijdig is om zijn als tienjarige beleefde routebeschrijving te bestempelen als ongeloofwaardig en tevens te verwachten dat verzoeker zich mogelijks zeer grote incidenten moet kunnen herinneren toen hij elf of dertien jaar oud was. Indien er naar incidenten van een indrukwekkende omvang wordt gevraagd, dan kan de commissaris-generaal worden gevolgd dat het feit dat verzoeker deze helemaal niet kan herinneren worden aanvaard als bijkomend element om verzoeker voorgehouden herkomst ongeloofwaardig te achten. Bijgevolg herneemt de Raad ook deze motivering:

“Ook uw kennis van incidenten in uw regio roept, zelfs gezien uw leeftijd, bijkomende vragen op. Zo is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van een wegblokkade die monsterfiles veroorzaakte in het district Qargayi in 2013 (CGVS, p. 9-10). Dat jaar veroorzaakten hevige regens een landslide waardoor de Darunta-tunnel ten minste twee dagen ontoegankelijk werd met duizenden stilstaande wagens aan beide zijden van de tunnel als gevolg. Dat u hier niets over weet en hier niets over kan vertellen, zelfs wanneer er uitdrukkelijk naar gevraagd wordt, is opmerkelijk. Zeker gezien u eerder al aangaf dat uw tante in de regio van Darunta woont en gezien uw dorp vlakbij de weg ligt die Darunta en Surkhakan verbindt.

Voorts is het opmerkelijk dat u geen weet heeft van een grootschalig incident op de Amerikaanse basis in uw district. U kan weliswaar aangeven dat er voorheen Amerikanen aanwezig waren in uw regio en dat zij hun basis hadden in de Gamberi-woestijn. U voegt zelfs toe dat hun basis zichtbaar was vanuit uw dorp (CGVS, p. 12). Het is dan ook bevreemdend dat u geen kennis heeft van incidenten die zich op of nabij de basis hebben voorgedaan. U vermeldt wel dat de Amerikanen vanuit vliegtuigen schoten op de taliban in de bergen, maar weet dan weer niet dat er bij een incident in 2011 negen soldaten omkwamen. In dat jaar vond een zelfmoordaanslag plaats net buiten de militaire basis, daarbij kwamen vijf NAVO soldaten en vier Afghaanse soldaten om. Dat u hier geen weet van heeft, terwijl u wel beweerd dat de basis zichtbaar is vanuit uw dorp, plaatst de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst verder op de helling.”

De motieven over de ontoereikende kennis die verzoeker heeft over prominenten in zijn regio en verzoekers onwetendheid over de universiteit van Darunta zijn op zich niet langer nodig om de bestreden beslissing te kunnen handhaven. Een bespreking van de kritiek op deze motieven dringt zich dan ook niet op.

In zoverre verzoeker meent dat, gezien zijn minderjarigheid, de bewijslast soepel dient te worden toegepast, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust. De Raad kan begrip opbrengen voor het feit dat de onzekerheid waarin een jonge verzoeker zich bevindt, maar hij heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met de procedure tot het bekomen van internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende zijn profiel, zijn identiteit en herkomst, alsook de redenen die hem ertoe

gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker een relaas brengt dat niet het zijne is en geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde fotokopieën van documenten kunnen geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen. Vooreerst zijn kopieën in die mate vatbaar voor manipulatie dat hieraan geen enkele bewijswaarde kan worden gehecht. Daarnaast kunnen documenten slechts een asielaanvraag ondersteunen in de mate het relaas geloofwaardig is, wat hier niet het geval is. Verder heeft verzoeker verzaakt om zijn stukken zo spoedig mogelijk voor te leggen (artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet). En tot slot ontbreekt een vertaling en toelichting van de stukken, zoals bepaald in artikel 48/6, § 3, van de Vreemdelingenwet.

Gezien uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Mia Banda, in het district Qarghayi in de provincie Nangarhar in Afghanistan, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Mia Banda, in het district Qarghayi in de provincie Nangarhar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 2-3, 13, 20).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP